

פרשת וישלח

ויותר יעקב לבדו (לב, כה)

ואמרו רבותינו ששכח פכים (כלים) קטנים וחזר לקחתם. אומר האריז"ל שכל מידה ומעלה שנולד איתה האדם, אפילו דברים קטנים ולא משמעותיים, זהו דבר שנצרך לו לעבודת הבורא יתברך במשך חייו. לכן אסור לזוטר על אף תכונה מתכונותיו לאבדה לריק.

עבודתנו בעולם היא להפוך גם את המידות הרעות לטוב, כגון: גאווה, "ויגבה לבו בדרכי ה'". שנאה, "הלא משנאיך ה' אשנא". וכן על זה הדרך, אבל לא לזוטר חלילה על תכונות אלו.

לכן, מסיים האר"י, חזר יעקב אבינו להביא את ה"פכים קטנים" ששכח. כי הבין שמשמים נתנו לו אותם לצורך עבודת ה' ואין הוא רשאי להפקירם.